

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

22 Vtrum aliquo modo corpus gloriosum possit esse simul in eodem loco.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

ARTICVLVS XXII.

Verum aliquo modo corpus gloriosum possit esse simul in eodem loco cum alio corpore.

A raculum, quia remanet alia rō distinctionis in lineis duab. ex diueritate corporum subiectorum, q̄ cōseruant virtute diuina, et remota diueritate situs.

INCIPIT QVODLIBET SECVNDVM.

QVÆSTIO I.

QVÆSITVM est de Christo, de angelis, & de hominibus. Circa Christum quæsitæ sunt duo de passione eius.

¶ Primo, Vtrum in triduo mortis fuerit idem homo in numero.

¶ Secundo, Vtrum quælibet passio Christi sufficeret ad redēptionē humani generis sine morte.

ARTICVLVS I.

Vtrum Christus idem in triduo fuerit homo.

AD PRIMVM sic procedebatur. Vt, q̄ Christus fuit idem hō in triduo. Dicit. n. Märth. 12. Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita erit filius hominis in corde terræ: sed non fuit alius filius hominis in corde terræ, nisi filius hominis qui loquebatur super terrā, alioqui Christus fuisset duo filii, ergo fuit idem homo in triduo mortis.

¶ Præ. Ionas fuit idē homo in vētre ceti, qui prius fuerat: sed sicut Ionas fuit in vētre ceti, ita Christus in corde terræ, ergo etiam Christus fuit idē homo.

SED CONTRA. Remota forma partis, remouetur forma totius, quæ resultat ex cōpositione formæ & materiæ: sed in triduo mortis anima fuit separata corpore Christi, ergo deitū esse humanitas, nō ergo fuit idem numero homo in triduo mortis.

RESPON. Dicendum, q̄ in Christo fuerūt tres sūbæ vnitæ: scilicet corpus, anima, & diuinitas: sed corpus & anima fuerunt vnita non solum in unam personam, sed in vnā naturam. Diuinitas aut in natura quidem non potuit vniri nec anitue, nec corpori, quia cū sit perfectissima natura nō potest esse pars alicuius naturæ: sed fuit vnita corpori & anima in persona, in morte autē separata fuit anima a corpore, alioquin nō fuisset vera mors Christi, de cuius rōne est quod separaretur anima a corpore, quod per animam viuificatur: sed diuinitas non fuit separata nec ab anima, nec a corpore, q̄ patet ex symbolo fidei, in quo de filio Dei dicit, q̄ sepultus est, & descendit ad inferos, corpore autem iacente in sepulcro, & anima ad inferos descendente, non attribuerentur ista filio Dei, nisi hæc duo essent ei, copulata in unitate hypostasis, vel psonæ: & ideo de Christo in triduo mortis dupliciter loqui possumus.

Vno modo, quātum ad hypostasim, vel personā, & sic est idem numero simpliciter qui fuit. Aut quantum ad naturam humanam: & hoc dupliciter, uno modo quantum ad totā naturam, quæ humanitas dicitur, & sic Christus non fuit homo in triduo mortis, unde nec idem homo, sed eadē hypostasis. Aut quantum ad partem humanæ naturæ, & sic anima quidē fuit omnino eadē numero, eo q̄ non est trāsmutata secundū substantiam, corpus vero fuit idem numero secundū materiā, sed non secundum formam substantiāle q̄ est anima: nō potest dici quod simpliciter fuerit a idem numero, quia quilibet differentia substantialis excludit idem simpliciter: animatum autē est differentia substantialis,

Ar. 77: & ca: 42. 1. & ad q. 50. art. 45. 0.

D. 40.

4. di. 44. q. 2. ar. 1. q. 1. & 2. ar. 4. c. 34. 2. ar. 8. q. 2. 3. ar. 1. q. 54. ar. 4. ad 3.

D. 16.